

podatkowej. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy przepisy będące przedmiotem postępowania przed tym sądem ograniczają się do tego, co konieczne do osiągnięcia tych celów.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Dr. Erhard Eschig przeciwko UNIQA Sachversicherung AG

(Sprawa C-199/08) (¹)

(Ubezpieczenie ochrony prawnej — Dyrektywa 87/344/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Swobodny wybór prawnika przez ubezpieczonego — Ograniczenie umowne — Większa liczba ubezpieczonych poszkodowanych w wyniku tego samego zdarzenia — Wybór przedstawiciela prawnego przez ubezpieczyciela)

(2009/C 267/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dr. Erhard Eschig

Strona pozwana: UNIQA Sachversicherung AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 4 ust.1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185, s. 77) — Klauzula zawarta w ogólnych warunkach ubezpieczenia przyjętych przez ubezpieczyciela ochrony prawnej, która w przypadkach, w których większa ilość ubezpieczonych jest poszkodowana w wyniku tego samego zdarzenia, uprawnia ubezpieczyciela do wyboru przedstawiciela prawnego i tym samym ogranicza prawo swobodnego wyboru prawnika przez indywidualnego ubezpieczonego (tzw. „klauzula szkód zbiorowych”)

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej należy interpretować w ten sposób, że ubezpieczyciel ochrony prawnej nie może zastrzec sobie prawa wyboru przedstawiciela prawnego dla większej liczby ubezpieczonych, którzy poszkodowani zostali w wyniku tego samego zdarzenia.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Finanzgericht, Kassel — Niemcy) — Plantanol GmbH & Co.KG przeciwko Hauptzollamt Darmstadt

(Sprawa C-201/08) (¹)

(Dyrektywa 2003/30/WE — Wspieranie użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych — Dyrektywa 2003/96/WE — Wspólnotowe przepisy ramowe dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej — Mieszanka oleju roślinnego, dodatków i paliwa — Biopaliwa — Uregulowanie krajowe — Zwolnienia z podatku — Zastąpienie zwolnienia obowiązkiem przestrzegania minimalnej proporcji biopaliwa w paliwach — Zgodność z dyrektywami 2003/30/WE i 2003/96/WE — Ogólne zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2009/C 267/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessisches Finanzgericht, Kassel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Plantanol GmbH & Co.KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Darmstadt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessisches Finanzgericht (Niemcy) — Wykładnia art. 3 dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.U. L 123, s. 42), oraz zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań — Ustawodawstwo krajowe zastępujące, przed upływem terminu przewidzianego w dotychczasowych przepisach, system zwolnień podatkowych dotyczących biopaliw wchodzących w skład paliw mieszanych, przez obowiązek dodawania biopaliw do zwykłych paliw, wywołujące tym samym niekorzystne skutki ekonomiczne dla producentów objętych tymi zwolnieniami.

Sentencja

1) Artykuł 3 dyrektywy 2003/30WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on regulacji krajowej, takiej jak w sprawie przed sądem krajowym, która wyklucza z systemu zwolnień podatkowych dotyczących biopaliw produkt, taki jak w sprawie przed sądem krajowym, mający postać mieszanki oleju roślinnego, oleju napędowego z ropy naftowej i specjalnych dodatków.

2) *Ogólne zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań nie sprzeciwiają się temu, by państwo członkowskie zniósło przed przewidzianym pierwotnie dniem utraty mocy system zwolnień podatkowych stosowany w odniesieniu do produktu, takiego jak w sprawie przed sądem krajowym. W każdym razie zniesienie to nie wymaga wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Do sądu krajowego należy jednak ocena, w ramach całościowej analizy in concreto, czy zasady te były przestrzegane w rozpatrywanej przez niego sprawie z uwzględnieniem wszystkich jej istotnych okoliczności.*

(¹) Dz.U. C 183 z 19.07.2008

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Thüringer Oberlandesgericht — Niemcy) — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) przeciwko Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

(Sprawa C-206/08) (¹)

(Procedura udzielania zamówień w sektorze gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych — Usługa publiczna dystrybucji wody pitnej i oczyszczania ścieków — Koncesja na usługi — Pojęcie — Przeniesienie na kontrahenta ryzyka związanego ze świadczeniem rzeczonych usług)

(2009/C 267/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Thüringer Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha)

Strona pozwana: Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH

Uczestnik: Stadtwirtschaft Gotha GmbH, Wasserverband Lausitz Betriebsführungs GmbH (WAL)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Thüringer Oberlandesgericht — Wykładnia art.1 ust.2 lit.a) i d) oraz art.1 ust.3 lit.b) dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej

procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, s. 1) — Przetarg na świadczenie, w postaci koncesji na usługi publiczne, usługi dla odbiorców publicznych w dziedzinie uzdatniania wody, jej transportu i dystrybucji oraz w dziedzinie odprowadzania i oczyszczania ścieków — Kryteria pozwalające na rozróżnienie między zamówieniem publicznym na usługi a koncesją na usługi publiczne

Sentencja

Okoliczność, że w ramach umowy dotyczącej usług kontrahent nie otrzymuje wynagrodzenia bezpośrednio od instytucji zamawiającej, lecz uprawniony jest do pobierania wynagrodzenia od osób trzecich, wystarcza, by rozpatrywana umowa została uznana za „koncesję na usługi” w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, gdy kontrahent przejmuje całość lub znaczną część ryzyka instytucji zamawiającej w zakresie podlegającej jej działalności, nawet jeśli ryzyko to jest bardzo ograniczone ze względu na uregulowania prawa publicznego w zakresie organizacji usługi.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Madrid — Hiszpania) — Francisco Vicente Pereda przeciwko Madrid Movilidad SA

(Sprawa C-277/08) (¹)

(Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Zwolnienie chorobowe — Urlop coroczny zbiegający się ze zwolnieniem chorobowym — Prawo do wykorzystania corocznego urlopu w innym terminie)

(2009/C 267/35)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francisco Vicente Pereda

Strona pozwana: Madrid Movilidad SA